

11 Ιουλίου 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΔΗΜΟΥ & ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΙΑΔΗ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτικές Εφέσεις Αρ. 7621-7624).

Αποζημιώσεις — Οδικό ατύχημα — Ύψος γενικών αποζημιώσεων.

5 Οι εφεσείοντες ήσαν επιβάτες σε αυτοκίνητο που, στις 17.8.80, στον δρόμο Λευκωσίας-Τροόδους, συγκρούστηκε με αυτοκίνητο που οδηγούσε ο εφεσίβλητος, με αποτέλεσμα να τραυματισθούν όλοι. Ήταν παραδεκτό ότι ο εφεσίβλητος ήταν εξ ολοκλήρου υπεύθυνος για το δυστύχημα. Οι ειδικές αποζημιώσεις συμφωνήθηκαν. Το πρωτόδικο Δικαστήριο επιδίκασε γενικές αποζημιώσεις ως εξής:

10 Στην έφεση 7621: Η εφεσείουσα, που ήταν 22 ετών, υπέστη σοβαρής μορφής εγκεφαλική διάσειση, θλαστικό τραύμα στην κεφαλή, πολλαπλά θλαστικά τραύματα στην αριστερή παρειά με εμφανείς ουλές που χρειάζονταν πλαστική εγχείρηση, θλάση και αιμάτωμα του δεξιού ώμου και ωμοπλάτης και μικρότερα τραύματα στα χέρια και τα γόνατα. Επτά χρόνια μετά το δυστύχημα η εφεσείουσα εξακολούθησε να παραπονείται για έντονο πονοκέφαλο και ζαλάδες και υπέφερε ψυχολογικά από την απώλεια του συζύγου της (που σκοτώθηκε στο δυστύχημα) και τις ουλές στο πρόσωπό της. Της επιδικάστηκαν £2.000 με τόκο 6% από 1.8.82.

20 Στην έφεση 7622: Ο εφεσείων, που ήταν 52 ετών, υπέστη εγκεφαλική διάσειση, θλάση της κατώτερης μοίρας του αυχένα με σμίκρυνση του μεσοσπονδυλίου διαστήματος μεταξύ του 6ου και 7ου αυχενικού σπονδύλου, κάταγμα τριών δεξιών πλευρών και άλλα μικρότερα τραύματα. Παρεπονείτο για πονοκέφαλο, ζάλη, πόνο στο στήθος, δυσκαμψία του αυχένα και αδυναμία των άκρων, σε σημείο που να τον εμπόδιζε στην εργασία του σαν τραπεζικό υπάλληλο. Του επιδικάστηκαν £1.500 με τόκο 6% από 1.8.82.

30 Στην έφεση 7623: Η εφεσείουσα, που ήταν 10 ετών, υπέστη εγκεφαλική διάσειση με μεταδιασειστικό σύνδρομο, και διάφορες κακώσεις που χρειάστηκαν μακρά και επώδυνη θεραπεία. Της επιδικάστηκαν £600 με τόκο 6% από 1.8.82.

Στην έφεση 7624: Ο εφεσείων, που ήταν ηλικίας 13 μηνών, υπέστη εγκεφαλική διάσειση με μεταδιασειστικό σύνδρομο, θλαστικό τραύμα και αιμάτωμα της δεξιάς βρεγματικής χώρας και εκχυμώσεις στη ράχη. Υπήρχε μαρτυρία ότι παρουσίαζε δυσχέρειες στην εκπαίδευση του και δυσκολίες προσαρμογής στο σχολικό περιβάλλον λόγω της διάσεισης και της απώλειας του πατέρα του. Του επιδικάσθηκαν £300 με τόκο 6% από 1.8.82.

5

Όλοι οι εφεσείοντες πρόσβαλαν τα πιο πάνω ποσά σαν έκδηλα ανεπαρκή.

10

Αποφασίσθηκε ότι

Σε όλες τις περιπτώσεις το επιδικασθέν ποσό των γενικών αποζημιώσεων ήταν έκδηλα ανεπαρκές και αυξήθηκε ως εξής: -

i) Στην έφεση 7621, σε £3.500,

ii) στην έφεση 7622, σε £2.250,

iii) στην έφεση 7623, σε £1.000, και

15

iv) στην έφεση 7624, σε £500, με τόκο 6% από 1.8.82 σε όλες τις περιπτώσεις.

Οι εφέσεις έγιναν αποδεκτές με έξοδα.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Ioannou v. Howard (1966) 1 C.L.R. 45

20

Εφέσεις.

Εφέσεις από τους ενάγοντες κατά των αποφάσεων του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Αρτεμίδης, Π.Ε.Δ.) που δόθηκαν στις 6 Απριλίου, 1988 (Αρ. Αγωγών 3967/82 - 3970/82) με την οποία επιδικάστηκαν διάφορα ποσά για γενικές αποζημιώσεις για σωματικές βλάβες που υπέστησαν αποτέλεσμα αυτοκινητικού δυστυχήματος.

25

Α. Κληροίδης, για τους εφεσείοντες.

Α. Ανδρέου, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

30

ΚΟΥΡΡΗΣ Δ., ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι εφέσεις έχουν ως αντικείμενο το ποσό των αποζημιώσεων

το οποίο επιδίκασε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στους εφεσείοντες για σωματικές βλάβες που υπέστησαν σε τροχαίο ατύχημα.

5 Όλοι οι εφεσείοντες στις 17/8/90 ήταν επιβάτες στο αυτοκίνητο υπ' αριθμό εγγραφής ET129, το οποίο οδηγούσε ο Βασίλειος Β. Παπαγγελοδήμου κατά μήκος του δρόμου Λευκωσίας-Τροόδους με κατεύθυνση προς το Τρόδος. Ο εφεσίβλητος ο οποίος οδηγούσε το αυτοκίνητο υπ' αριθμό εγγραφής KN317 κατά μήκος του ίδιου δρόμου με αντίθετη κατεύθυνση, μεταξύ του 12ου και 13ου μιλιοδείκτου, συγκρούστηκε με το αυτοκίνητο του εν λόγω Παπαγγελοδήμου. Ως αποτέλεσμα του ατυχήματος ο οδηγός του αυτοκινήτου ET 129 απεβίωσε και όλοι οι εφεσείοντες υπέστηκαν σωματικές βλάβες και μεταφέρθηκαν στο
15 Νοσοκομείο Λευκωσίας.

Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου παραδέχτηκε ότι η ευθύνη βαρύνει εξ' ολοκλήρου τον εφεσίβλητο. Επίσης, οι ειδικές αποζημιώσεις είχαν συμφωνηθεί και συνεπώς το μόνο θέμα που είχε να εκδικάσει το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν το ποσό των αποζημιώσεων που δικαιούνταν οι εφεσείοντες.
20

Αναφορικά με το ζήτημα των γενικών αποζημιώσεων, οι δικηγόροι κατέθεσαν με κοινή συμφωνία αριθμό ιατρικών πιστοποιητικών και μετά αγόρευσαν πάνω στο θέμα των αποζημιώσεων.
25

Επισημαίνουμε ότι όσον αφορά τις γενικές αποζημιώσεις, βασική αρχή είναι ότι το Εφετείο δεν επεμβαίνει στη διακριτική ευχέρεια του πρωτόδικου Δικαστηρίου για καθορισμό τους, εκτός αν η αποζημίωση που δόθηκε είναι τόσο έκδηλα υπερβολική ή τόσο έκδηλα ανεπαρκής που να δικαιολογεί το Εφετείο να επέμβει και να προβεί το ίδιο σε προσδιορισμό της (Βλ. μεταξύ άλλων *Photios Ioannou ν. John Vincent Peterson Howard* (1966) 1 CLR 45).
30

Η εφεσείουσα στην έφεση 7621, σύζυγος του οδηγού του αυτοκινήτου ο οποίος πέθανε κατά τη σύγκρουση, την ημέρα του ατυχήματος ήταν 22 χρόνων. Όταν μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, διαπιστώθηκε πως έπασχε από εγκε-
35

φαλική διάσειση σοβαρής μορφής με απώλεια της συνείδησης και μετατραυματική αμνησία για μια περίπου ώρα. Είχε επίσης, θλαστικό τραύμα 10 εκατοστών στην αριστερή βρεγματική χώρα του τριχωτού της κεφαλής, θλάση και αιμάτωμα του δεξιού ώμου και ωμοπλάτης, πολλαπλά θλαστικά τραύματα στην αριστερή παρειά και μικρότερα τραύματα και εκχυμώσεις στα χέρια και τα γόνατα. Τα τραύματα συρράφηκαν και η εφeseίουσα έμεινε στο νοσοκομείο μέχρι τις 25/8/90. Όταν βγήκε, επαραπονείτο για έντονο πονοκέφαλο και ζαλάδες και για 5 εβδομάδες επαρακολουθείτο ως εξωτερικός ασθενής στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας.

Νέα εξέταση από το Δρα. Παπαναστασίου στις 10/10/80, έδειξε πως τα τραύματα στην αριστερή παρειά άφηκαν εμφανείς ουλές που χρειάζονταν πλαστική εγχείριση.

Ο Ιατρός Καμμίσης, διαπίστωσε ότι οι ουλές ήταν δύσμορφες στην αριστερή παρειά και στο αριστερό γόνατο και ότι χρειαζόταν όπως η εφeseίουσα υποβληθεί σε πλαστική χειρουργική επέμβαση.

Ο Ιατρός Νεοφύτου, Ειδικός Ψυχίατρος, ανάφερε στο πιστοποιητικό του ότι τα παράπονα της εφeseίουσας για πονοκέφαλο και ζαλάδες καθώς επίσης και για διαταραχές της μνήμης και του ύπνου, οφείλονταν στην εγκεφαλική διάσειση. Τα πιο πάνω ενοχλήματα γίνονται εντονότερα γιατί η εφeseίουσα είχε την τραυματική εμπειρία της απώλειας του συζύγου της στο δυστύχημα, ενώ ταυτόχρονα αισθάνεται άγχος για τις ουλές στο πρόσωπό της. Του ίδιου περιεχομένου είναι και το ιατρικό πιστοποιητικό του Ιατρού Δημητρίου, που αναφέρει συγκεκριμένα πως η απώλεια του συζύγου της εφeseίουσας της έχει δημιουργήσει ψυχολογικά προβλήματα που επιδεινώνουν την όλη κατάστασή της.

Ο Ιατρός Ιωάννου, Ειδικός Νευρολόγος, που εξέτασε την εφeseίουσα εκ μέρους του εφeseίβλητου, πιστοποιεί πως τα ευρήματα που έχουν περιγραφεί πιο πάνω υποδηλώνουν βλάβη του εγκεφάλου που οφείλεται σε κρανιοε-

γκεφαλική κάκωση.

5 Αναφορικά με τις ουλές, ο πρωτόδικος Δικαστής αναφέρει στην απόφασή του ότι είχε την ευκαιρία να δει την εφεσείουσα, όπως καθόταν βέβαια στα έδρανα του Δικαστηρίου, που υπολόγισε την απόσταση σε περίπου 8 μέτρα και ότι δεν φαινότουσαν. Ο πρωτόδικος Δικαστής αξιολογώντας τα τραύματα της εφεσείουσας επιδίκασε £2.000 αποζημιώσεις στην εφεσείουσα με τόκο 6% από τις 1/8/82.

10 Ο δικηγόρος της εφεσείουσας, εισηγήθηκε στο Δικαστήριο ότι οι αποζημιώσεις ήταν έκδηλα ανεπαρκείς υπό το φως των περιστατικών της υπό κρίση υπόθεσης και της σοβαρότητας των τραυμάτων που υπέστη. Επισήμανε
15 ιδιαίτερα, το ιατρικό πιστοποιητικό του Ιατρού Νεοφύτου, Ειδικού Ψυχιάτρου, που εκδόθηκε στις 16/11/87, ο οποίος διαπίστωσε ότι η μεταδιασειστική συμπτωματολογία υπήρχε με τη διαταραχή της μνήμης, στιγμαϊές αφαιρέσεις (διακοπή της συνοχής μιας εργασίας), ζάλη, δυσχέρεια συγκεντρώσεως, συναισθηματική αστάθεια, μείωση της δραστηριότητας, αστάθεια επαγγελματικής προσαρμογής και μείωση των διανοητικών της ικανοτήτων. Επίσης,
20 η εφεσείουσα είχε ευαισθησία στους θορύβους και εύκολη κόπωση. Ο δικηγόρος της εφεσείουσας εισηγήθηκε ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έκρινε τις ουλές βλέποντάς την από απόσταση 8 περίπου μέτρων, αλλά ότι οι ουλές από μικρή
25 απόσταση είναι δύσμορφες σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Ιατρού Καμμίση και ότι είναι αναγκαία πλαστική χειρουργική επέμβαση.

Η θέση του δικηγόρου του εφεσιβλήτου είναι ότι το ποσό των £2.000 που επιδίκασε ο πρωτόδικος Δικαστής
30 αποζημιώνει δίκαια και εύλογα την εφεσείουσα και ότι είναι μέσα στα πλαίσια των αποζημιώσεων που επιδικάζουν τα Δικαστήρια για παρόμοιες περιπτώσεις.

Έχουμε εξετάσει προσεκτικά την επιχειρηματολογία των δικηγόρων, καθώς και τη μαρτυρία της υπόθεσης και
35 κρίνουμε ότι οι αποζημιώσεις είναι έκδηλα ανεπαρκείς. Η εφεσείουσα, σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Ιατρού Ιω-

άννου, Ειδικού Νευρολόγου που την εξέτασε εκ μέρους του εφεσίβλητου, υπέστη βλάβη του εγκεφάλου που οφείλεται σε κρανιοεγκεφαλική κάκωση και σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Ιατρού Νεοφύτου, Ειδικού Ψυχιάτρου, που εξέτασε την εφεσείουσα στις 16/11/87, δηλαδή 7 χρόνια μετά το ατύχημα, υπήρχε η συμπτωματολογία που αναφέραμε πιο πάνω, η δε προοπτική μονιμότητάς της είναι ορατή. 5

Είμαστε της γνώμης ότι το ποσό που επιδίκασε ο πρωτόδικος Δικαστής στην εφεσείουσα για γενικές αποζημιώσεις είναι έκδηλα ανεπαρκές και πιστεύουμε ότι το ποσό των £3.500 θα αποτελούσε λογική αποζημίωση. 10

Η έφεση επιτυγχάνει και η πρωτόδικη απόφαση τροποποιείται ως ανωτέρω, δηλαδή αυξάνεται το ποσό των γενικών αποζημιώσεων σε £3.500 με τόκο 6% από την 1/8/82. 15

Ο εφεσείοντας στην έφεση 7622 ήταν 52 χρόνων όταν έγινε το δυστύχημα. Όταν μπήκε στο νοσοκομείο διαπιστώθηκε ότι έπασχε από:

(α) Εγκεφαλική διάσειση με απώλεια της συνείδησης και τραυματική αμνησία διάρκειας μιας περίπου ώρας. 20

(β) Εκχυμώσεις του τριχωτού της κεφαλής.

(γ) Θλάση και εκχυμώσεις της κατώτερης μοίρας του αυχένα.

(δ) Θλάση του θώρακα και δυσπνοϊκά φαινόμενα. 25

(ε) Αιμάτωμα του δεξιού γόνατος και εκδορές στην αριστερή κνήμη.

Από τον ακτινολογικό έλεγχο, διαπιστώθηκε κατάγμα της 10ης, 11ης και 12ης δεξιάς πλευράς, καθώς και σμίκρυνση του μεσοσπονδυλίου διαστήματος μεταξύ του 6ου και 7ου αυχενικού σπονδύλου. 30

Μετά την ιατρική θεραπεία, ο εφεσείοντας άρχισε να παρουσιάζει βελτίωση και στις 25/8/80 βγήκε από το νοσοκομείο, επαπαρονείτο όμως για πονοκέφαλο, ζάλη, πόνο στο στήθος, δυσκαμψία του αυχένα και αδυναμία των άκρων. Επισκεπτόταν τακτικά τα Εξωτερικά Ιατρεία, επαναλαμβάνοντας τα παράπονά του για τα πιο πάνω ενοχλήματα, ιδίως για αδυναμία στο μικρό δάκτυλο του χεριού που τον εμπόδιζε να γράφει, ιδιαίτερα κατά την εργασία του εφόσον είναι τραπεζικός υπάλληλος και απαιτείται να γράφει και να μετρά χρήματα συνεχώς.

Ο Ιατρός Ιωάννου τον εξέτασε στις 22/10/87 και διαπίστωσε πως ο εφεσείων αισθανόταν πόνο στις στροφικές κινήσεις του αυχένα, ενώ τα κρανιακά νεύρα ήταν φυσιολογικά. Το δεξί χέρι έδειχνε μια διαταραχή της αισθητικότητας, γιατί παρουσίαζε δυσκολία στην προσαγωγή και απαγωγή του δεξιού αντίχειρα, ενώ η έκταση και κάμψη του μικρού δακτύλου ήταν ελαφρά αδύνατη. Τα αποτελέσματα του εγκεφαλογραφήματος και ηλεκτρονευρογραφήματος, ήταν φυσιολογικά. Το συμπέρασμα του Ιατρού Ιωάννου ήταν πως τα ευρήματα του δικαιολογούν μικρού βαθμού διαταραχή της αισθητικότητας του δεξιού άνω άκρου που οφείλεται σε θλάση της αυχενικής μοίρας της σπονδυλικής στήλης.

Είμαστε της γνώμης ότι το ποσό των £1.500 που επιδίκασε ο πρωτόδικος Δικαστής στον εφεσείοντα για γενικές αποζημιώσεις είναι έκδηλα ανεπαρκές και το αυξάνουμε σε £2.250.

Η έφεση επιτυγχάνει και η απόφαση τροποποιείται ως ανωτέρω, δηλαδή αυξάνεται το ποσό των γενικών αποζημιώσεων σε £2.250 με τόκο 6% από την 1/8/82.

Η εφεσείουσα στην έφεση 7623 ήταν 10 χρόνων όταν έγινε το δυστύχημα. Κατά την εισαγωγή της στο νοσοκομείο, παρουσίαζε εγκεφαλική διάσειση με απώλεια συνείδησης. Είχε επίσης κακώσεις στη λεκάνη, στις αρθρώσεις και στο ισχύο. Η κακοποίηση στη λεκάνη ήταν απλό διάστρεμμα. Στο νοσοκομείο παρέμεινε για 22 μέρες και μετά

έκανε φυσιοθεραπεία.

Ιατρικό πιστοποιητικό του Ιατρού Περίδη που την εξέτασε στις 14/5/83, αναφέρει ότι δεν παρουσίαζε καμιά δυσκολία στο περπάτημα και το μόνο της παράπονο ήταν πως πονούσε το δεξιό της μηρό, ιδιαίτερα όταν ασχολείτο με αθλήματα. Κατά τα άλλα ο μηρός δεν παρουσίαζε καμιά δυσκολία ή ανικανότητα στη λειτουργία του. 5

Η εφεσείουσα σαν αποτέλεσμα της διάσεισης υπέφερε από ανησυχία, άγχος, διαταραχές της σκέψης, ζάλη και ευερεθιστότητα. 10

Ο πρωτόδικος Δικαστής αξιολογώντας τα τραύματα της εφεσείουσας επιδίκασε £600 αποζημιώσεις, με τόκο 6% από 1/8/82.

Ο δικηγόρος της εφεσείουσας εισηγήθηκε ότι το Δικαστήριο στην επιδίκαση των αποζημιώσεων έλαβε υπόψη τη διάσειση και αναφορικά με τα άλλα τραύματα δεν έδωσε τη δέουσα σημασία. Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου υποστήριξε ότι το ποσό των £600 που επιδίκασε ο πρωτόδικος Δικαστής αποζημιώνει δίκαια και εύλογα την εφεσείουσα και ότι είναι μέσα στα πλαίσια των αποζημιώσεων που επιδικάζουν τα Δικαστήρια. 15 20

Συμφωνούμε με το δικηγόρο της εφεσείουσας ότι πράγματι ο πρωτόδικος Δικαστής δεν έδωσε τη δέουσα σημασία αναφορικά με τα τραύματα της εφεσείουσας. Η εφεσείουσα παρέμεινε στο νοσοκομείο για 22 μέρες και υπέστη θεραπεία με traction και σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Ιατρού Περίδη με ημερομηνία 16/5/83, τα τραύματα της εφεσείουσας ήταν πολύ επώδυνα και της προκάλεσαν ταλαιπωρία για αρκετούς μήνες. 25

Είμαστε της γνώμης ότι το ποσό που επιδίκασε ο πρωτόδικος Δικαστής στην εφεσείουσα για γενικές αποζημιώσεις ήταν έκδηλα ανεπαρκές και πιστεύουμε ότι μια λογική αποζημίωση θα ήταν ποσό £1.000. 30

Η έφεση επιτυγχάνει και η πρωτόδικη απόφαση τροποποιείται ως ανωτέρω, δηλαδή αυξάνεται το ποσό των γενικών αποζημιώσεων σε £1.000 με τόκο 6% από την 1/8/82.

5 Ο εφεσείων στην έφεση 7624 όταν έγινε το δυστύχημα ήταν μόλις 13 μηνών. Όταν μπήκε στο νοσοκομείο έπασχε από εγκεφαλική διάσειση, θλαστικό τραύμα και αιμάτωμα της δεξιάς βρεγματικής χώρας και εκχυμώσεις στη ράχη. Έμεινε για μια βδομάδα στο νοσοκομείο και μετά επαρα-
10 κολουθείτο στα Εξωτερικά Ιατρεία. Ο μικρός είχε ανορεξίες και διαταραγμένο ύπνο που οι ιατροί αποδίδουν σε μεταδιασειστικό σύνδρομο.

15 Ο Ιατρός Παπαναστασίου εξέτασε τον εφεσείοντα στις 3/5/83 και βρήκε πως η κατάστασή του ήταν άριστη καθώς δεν είχε τίποτε το παθολογικό ή το νευρολογικό. Με βάση πληροφορίες που έδωσε η μητέρα στον Ιατρό, ο μικρός παρουσίαζε περιοδικά κάποια νευρικήτητα και ιδιοτροπία που ο ίδιος δεν αποκλείει να οφείλεται στο μεταδιασειστικό σύνδρομο.

20 Ο Ιατρός Νεοφύτου, Ειδικός Ψυχίατρος, ο οποίος εξέτασε τον εφεσείοντα στις 16/11/87, παρατήρησε βελτίωση της συμπεριφοράς του, αλλά η σχολική του επίδοση είναι μειωμένη και παρουσιάζει δυσχέρεια στην εκπαίδευση. Η
25 δυσχέρεια προσαρμογής του στο σχολικό περιβάλλον είναι απότοκος της εγκεφαλικής διάσεισης την οποία υπέστη και του ψυχοτραυματισμού του, από την απώλεια του πατέρα του κατά το εν λόγω ατύχημα. Ο πρωτόδικος Δικαστής επιδίκασε £300 γενικές αποζημιώσεις. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα επισήμανε στο Δικαστήριο ότι ο πρω-
30 τόδικος Δικαστής δεν έλαβε καθόλου υπόψη του το πιστοποιητικό του Ιατρού Νεοφύτου με ημερομηνία 16/11/87, το οποίο καταδεικνύει δυσχέρεια της προσαρμογής του εφεσείοντα στο σχολικό περιβάλλον και δυσχέρεια στην εκπαίδευση, καθότι δεν το αναφέρει καθόλου στην
35 απόφασή του.

Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου υποστήριξε ότι το ποσό των αποζημιώσεων ήταν δίκαιο και εύλογο και μέσα στα

πλαίσια των αποζημιώσεων που επιδικάζουν τα Δικαστήρια.

Συμφωνούμε με τον ισχυρισμό του δικηγόρου του εφεσείοντα ότι ο πρωτόδικος Δικαστής δεν έλαβε υπόψη το ιατρικό πιστοποιητικό του Ιατρού Νεοφύτου με ημερομηνία 16/11/87 στο βαθμό που έπρεπε, το περιεχόμενο του οποίου αναφέραμε πιο πάνω.

5

Υπό τις περιστάσεις είμαστε της γνώμης ότι το ποσό των £500 ως γενικές αποζημιώσεις είναι δίκαιο και εύλογο.

10

Η έφεση επιτυγχάνει και η πρωτόδικη απόφαση τροποποιείται ως ανωτέρω, δηλαδή αυξάνεται το ποσό των γενικών αποζημιώσεων σε £500 με τόκο 6%, από την 1/8/82.

Οι εφέσεις επιτρέπονται με έξοδα σε βάρος του εφεσίβλητου.